Переспів з російської

Жив собі роззява, ліві двері справа...
З ранку він хутенько встав, піджака вдягати став,
Шусть руками в рукави — з'ясувалось, то штани.
Отакий роззява, ліві двері справа.

Вбрав сорочку він, однак, всі кричать йому: "Не так!",
Одягнув пальто, проте, знов кричать йому: "Не те!"
Отакий роззява, ліві двері справа.

Поспішаючи в дорогу рукавичку взув на ногу,
Ну а замість капелюха натягнув відро на вуха.
Отакий роззява, ліві двері справа.

Трамваєм тридцять третім він їхав на вокзал,
І двері відчинивши, до водія сказав:
"Шановний трампарампарам, я щось хотів сказати вам,
Я сів не в той ай-яй трамзал негайно треба на вокзай!"
Водій перелякався і на вокзал подався.
Отакий роззява, ліві двері справа.

Ось біжить він до кав'ярні, щоб квитки купити гарні,
Далі гляньте на роззяву, мчить купляти в касу каву.
Вибіг він аж на перон, там стояв один вагон.

Пан роззява в нього вліз, сім валіз туди заніс,
Примостився під вікном, тай заснув солодким сном.
З ранку — гульк! "Егей!" — гукає — Що за станція питає,
Чемний голос відповів: "То є славне місто Львів".

Ще поспав, аж сходить сонце, знов поглянув у віконце,
Бачить, знов стоїть вокзал, здивувався і сказав:

"Що за місто це, Боляхів, Коломия чи Батяхів?"
Чемний голос відповів: "То є славне місто Львів".

Ще собі поспав з годинку, знов поглянув на зупинку,
Бачить, знов стоїть вокзал, здивувався і сказав:
"Що за станція цікава, Київ, Зміїв чи Полтава?"
Чемний голос відповів: "То є славне місто Львів".

Тут він крикнув: "Що за жарти? Жартувати так не варто.
Вчора я у Львові сів, а приїхав знову в Львів?.."
Отакий роззява, ліві двері справа.